

กราฟฟิตี้ชุมชน ความรัก สัตว์เลี้ยงและการปลูกฝัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร โดย สงวนลิขสิทธิ์
นายศุภวิชญ์ อินทร์งาม

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ (สื่อผสม)

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

กราฟฟิตี้ชุมชน ความรัก สัตว์เลี้ยงและการปลูกฝัง

โดย

นายศุภวิชญ์ อินทร์งาม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ (สื่อผสม)

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

COMMUNITY – BASED GRAFFITI : THE LOVE FOR PETS

By

Mr.Suphawich Inngam

มหาวิทยาลัยศิลปากร งามลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Bachelor of Fine Arts (B.F.A.) Program in Visual Arts (Mixed Media)

The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts

Silpakorn University

Academic Year 2017

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้ศิลปินพันธ์
เรื่อง “กราฟฟิตี้ชุมชน ความรัก สัตว์เลี้ยงและการปลูกฝัง” เสนอโดย นายศุภวิชญ์ อินทร์งาม
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอก
สื่อผสม

.....
(ศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง)

คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์

...../...../.....

ผู้ควบคุมศิลปินพันธ์

อาจารย์คงศักดิ์ กุลกลางดอน

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
ประธานกรรมการ

(อาจารย์ทวีวิทย์ กิจธนสุนทร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์คงศักดิ์ กุลกลางดอน)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์นพไชย อังควัฒนะพงษ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ ศิริพัฒนานันทกุล)

...../...../.....

..... กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ ดร.เตยงาม คุปตะบุตร)

...../...../.....

หัวข้อศิลปนิพนธ์	กราฟฟิตี้ชุมชน ความรัก สัตว์เลี้ยงและการปลูกฝัง
ชื่อนักศึกษา	นายศุภวิชญ์ อินทร์งาม
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ (สื่อผสม)
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการกระทำการทารุณกรรมต่อสัตว์ และเพิกเฉยต่อการให้ความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิภาพของสัตว์ซึ่งมีผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง ส่งผลให้จำนวนของสัตว์จรจัดเพิ่มขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นนอกจากจะส่งผลกระทบต่อสังคมแล้วยังเป็นกระจกสะท้อนถึงค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติที่สังคมไทยมีต่อสัตว์เลี้ยง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการให้สังคมตระหนักถึงปัญหา และเห็นถึงความสำคัญของสัตว์เหล่านี้ผ่านกิจกรรมทางศิลปะที่ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่กระบวนการออกแบบ ไปจนถึงการสร้างสรรค์ผลงานในพื้นที่สาธารณะ เพื่อปลูกฝังให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมและผู้คนทั่วไปตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาสัตว์จรจัดที่มีอยู่ในสังคมไทยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์

ThesisTitle	Community – based Graffiti : The Love for Pets
Name	Mr.Suphawich Inngam
Concentration	Visual Arts (Mixed Media)
Academic Year	2017

Abstract

Thailand is one of the counties in the world that still has animal cruelty. Worse than that, Thais ignore the necessity of animal welfare which affected to pets in Thailand. The numbers of vagrant animals are gradually rising. All of these problem not only affect the social but also reflect us about the popularities, beliefs, and attitudes of pets that Thais have. Thus, I would be grateful if Thais could realize the problems and see the pets as important as they should be. This can be part of the remedy by joining up my art activities Thai people who join this activity will be cultivated that they should never ignore the necessity of animal welfare in Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่เปิดโอกาส แนะนำวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานทุกชิ้นของ
ข้าพเจ้า ขอขอบคุณผู้ร่วมกิจกรรมทุกท่าน เจ้าของสถานที่ และผู้สนับสนุนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ จน
ทำให้ผลงานศิลปะนิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบคุณ บิดา มารดา ที่เป็นผู้ให้ทุกสิ่งแก่
ข้าพเจ้า

สุดท้ายขอขอบคุณสรรพสิ่งทุกชีวิตที่มีอยู่บนโลกใบนี้ที่มอบแรงบันดาลใจให้แก่ข้าพเจ้า และ
ขอขอบคุณความเป็นเด็กที่อยู่เคียงคูในตัว of ข้าพเจ้าตลอดมา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คำนำ

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือประกอบของผลงานศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอกสื่อผสม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นการสรุปสาระสำคัญของการสร้างสรรค์ การปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์ร่วมกับประชาชนในกิจกรรมทางทัศนศิลป์ เพื่อให้ทราบถึงที่มา แนวความคิด การวิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลของผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า ในหัวข้อ “กราฟฟิตี้ชุมชน ความรัก สัตว์เลี้ยง และการปลูกฝัง” (Community - based Graffiti : The Love for Pets) โดยคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
คำนำ	ช
สารบัญภาพ	ญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญในการสร้างสรรค์	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	1
แนวคิดในการสร้างสรรค์	1
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	2
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์	2
แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้สร้างสรรค์	3
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	3
2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	4
ทัศนะของข้าพเจ้าที่มีต่อสัตว์เลี้ยง	4
คุณธรรม (Morality) และ จริยธรรม (Ethics)	5
แนวคิดของ โคลเบิร์ก (Kolberg)	6
ทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget)	6
ระดับพัฒนาทางสติปัญญา และ ระดับพัฒนาทางจริยธรรม	7
การปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลเชิงจริยธรรม	9
ศิลปะเด็ก	10
ผลงานของศิลปิน	12
ผลงานของ ไพโรจน์ พิเชฐเมธากุล	12
ผลงานของ ธง อุดมผล	14
ผลงานของ Roa	16

3	กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์	19
	กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 1)	20
	กิจกรรมขยาย (ครั้งที่ 1)	23
	กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 2)	25
	กิจกรรมขยาย (ครั้งที่ 2)	30
	กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 3)	32
	กิจกรรมขยาย (ครั้งที่ 3)	37
	การสร้างสรรค์ผลงานและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ	39
	สื่อออนไลน์	39
	วิดีโอ	43
4	การวิเคราะห์และพัฒนาผลงานศิลปนิพนธ์	44
	กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 1)	44
	กิจกรรมขยาย (ครั้งที่ 1)	44
	กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 2)	44
	กิจกรรมขยาย (ครั้งที่ 2)	45
	กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 3)	45
	กิจกรรมขยาย (ครั้งที่ 3)	45
5	บทสรุป	46
	ข้อเสนอแนะ	46
	บรรณานุกรม	47
	ประวัติผู้สร้างสรรค์	48

สารบัญภาพ

ภาพที่

	หน้า
1 ผลงานของไฟโรจน์ พิเชฐเมธากุล	12
2 ไฟโรจน์ กำลังสร้างสรรค์ผลงาน	14
3 ผลงานของธง อุดมผล	14
4 ผลงานของธง อุดมผล	16
5 ผลงานของ Roa	16
6 ผลงานของ Roa	18
7 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	20
8 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	20
9 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	21
10 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	21
11 ภาพร่างจากผลงานนักเรียนชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	22
12 ภาพร่างจากผลงานนักเรียนชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	22
13 บริเวณพื้นที่ก่อนจัดกิจกรรม ขยายครั้งที่ 1	23
14 บริเวณพื้นที่หลังจัดกิจกรรม ขยายครั้งที่ 1	23
15 กิจกรรมวาดภาพขยายครั้งที่ 1	24
16 กิจกรรมวาดภาพขยายครั้งที่ 1	24
17 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น G.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	25
18 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น G.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน	25
19 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น G.5 โรงเรียนไทยคริสเตียน	26
20 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น G.5 โรงเรียนไทยคริสเตียน	26
21 ภาพร่างผลงานจากกิจกรรมวาดภาพครั้งที่ 2	27
22 การประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านสื่อออนไลน์	28
23 กระบวนการขยายผลงานของนักเรียน ครั้งที่ 2	29
24 กระบวนการขยายผลงานของนักเรียน ครั้งที่ 2	29
25 บริเวณพื้นที่ก่อนจัดกิจกรรม ขยายครั้งที่ 2	30
26 บริเวณพื้นที่หลังจัดกิจกรรม ขยายครั้งที่ 2	30

27	กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 2	31
28	กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 2	31
29	กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 2	31
30	กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น ป.5 โรงเรียนวัดสวนพลู	32
31	กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น ป.5 โรงเรียนวัดสวนพลู	32
32	กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น ป.6 โรงเรียนวัดสวนพลู	33
33	กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น ป.6 โรงเรียนวัดสวนพลู	33
34	กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น ป.4 โรงเรียนวัดสวนพลู	34
35	กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น ป.4 โรงเรียนวัดสวนพลู	34
36	ภาพร่างจากผลงานของนักเรียนในกิจกรรมครั้งที่ 3	35
37	ภาพร่างจากผลงานของนักเรียนในกิจกรรมครั้งที่ 3	35
38	การประชาสัมพันธ์กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3	36
39	บริเวณพื้นที่ก่อนทำกิจกรรมขยายครั้งที่ 3	37
40	บริเวณพื้นที่หลังทำกิจกรรมขยายครั้งที่ 3	37
41	กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3	38
42	กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3	38
43	กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3	38
44	หน้าเพจของโครงการ	39
45	หน้าเพจของโครงการ	39
46	หน้าเพจของโครงการ	40
47	หน้าเพจของโครงการ	40
48	ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป	41
49	ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป	41
50	ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป	41
51	ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป	42
52	ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป	42
53	ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป	42
54	ขั้นตอนการปรับแต่งภาพวิดีโอ	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้รับการกล่าวขานว่าเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการกระทำการทารุณกรรมต่อสัตว์ และ เพิกเฉยต่อความสำคัญในสวัสดิภาพสัตว์ ซึ่งมีผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง ส่งผลให้มีสัตว์จรจัดจำนวนมาก เกิดเป็นปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การขับถ่ายไม่เป็นที่ รังตืดหน้ารถจนเกิดอุบัติเหตุตามท้องถนน คู้ยขยะ ส่งเสียงสร้างความรำคาญ ฯลฯ ปัญหาที่เกิดขึ้นนอกจากจะส่งผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง รวมถึงประชาชนแล้ว ยังเป็นภาระสะท้อนถึงค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติที่สังคมไทยมีต่อสัตว์เลี้ยง ผลกระทบไม่ได้จำกัดขอบเขตแค่ปัญหาของสัตว์เลี้ยง หากแต่ขยายตัวเป็นปัญหาของสังคมและของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

เพื่อปลูกฝังรณรงค์ให้ผู้เลี้ยงสัตว์ เยาวชน ประชาชนในสังคมเกิดความรักความเอาใจใส่ต่อสัตว์เลี้ยงและตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการทารุณกรรมสัตว์ที่มีอยู่ในสังคม

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอและสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตที่น่าสนใจ ความไร้เดียงสาของสัตว์เลี้ยง ผ่านรูปแบบงานจิตรกรรมบนผาผนังขนาดใหญ่ โดยขยายจากภาพร่างต้นแบบของเยาวชนที่มาร่วมโครงการ พร้อมทั้งบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ

ขอบเขตของโครงการ

ให้เยาวชนที่มาเข้าร่วมโครงการวาดภาพสัปดาห์ละครั้งตามจินตนาการลงบนกระดาษ ผลงานทั้งหมด จะถูกนำมาขยายเป็นภาพจิตรกรรมบนฝาผนังขนาดใหญ่ตามสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพฯ พร้อมทั้งบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1. ศึกษาข้อมูลที่สนับสนุนและส่งเสริมแนวความคิด
 - 1.1 ศึกษาศิลปะรูปแบบ Graffiti และ Street Art
 - 1.2 ศึกษาศิลปะเด็ก
 - 1.3 ศึกษางานของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ ผลงานเช่น ชง อุดมผล ไพโรจน์ พิเชษฐเมธากุล
2. ศึกษาข้อมูลที่สนับสนุนส่งเสริมความเข้าใจต่อสื่อและวิธีการสร้างสรรค์
 - 2.1 ศึกษาการบันทึกวิดีโอ ตัดต่อวิดีโอ และถ่ายภาพ
 - 2.2 ลงพื้นที่เก็บข้อมูล
 - 2.3 ติดต่อผู้สนับสนุน
 - 2.4 ติดต่อเจ้าของสถานที่ และโรงเรียนที่จะเข้าไปทำกิจกรรม
 - 2.5 ยื่นเอกสารเพื่อขออนุญาตแก่เจ้าของสถานที่และโรงเรียน
 - 2.6 ปฏิบัติกิจกรรมที่โรงเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งภาพร่างต้นแบบของนักเรียนและบันทึกผล
 - 2.7 นำภาพที่ได้ทั้งหมดมาจัดวางองค์ประกอบ
 - 2.8 เชิญชวนประชาชนมาร่วมในการขยายผลงานของเด็กนักเรียน
 - 2.9 ขยายผลงานร่วมกันกับผู้ที่มีร่วมโครงการ พร้อมทั้งบันทึกภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และวิเคราะห์ผลงานเพื่อในการพัฒนาในขั้นต่อไป

แหล่งข้อมูล

1. จากหนังสือและบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ
2. สื่อทางอินเทอร์เน็ต
3. ห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 กล้องดิจิทัล ในการบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว
 - 1.2 สมุดสำหรับจดบันทึก
 - 1.3 ขาตั้งกล้อง
 - 1.4 คอมพิวเตอร์
2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
 - 2.1 สีทาอาคาร
 - 2.2 สีสเปรย์
 - 2.3 แปรงทาสี พู่กัน
 - 2.4 ลูกกลิ้งสี ถาดรองกลิ้งสี
 - 2.5 กระดาษแข็ง
 - 2.6 คัตเตอร์
 - 2.7 ดินสอ
 - 2.8 ปากกาเมจิก
3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียน
 - 3.1 ดินสอ
 - 3.2 สีไม้
 - 3.3 สีเทียน
 - 3.4 สีเมจิก
 - 3.5 กระดาษวาดเขียน

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ ผลงาน

การสร้างสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าให้ความสำคัญตั้งแต่กระบวนการสร้างสรรค์ ทุกกระบวนการสร้างสรรค์นั้นล้วนเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกรักใคร่ของและทัศนคติข้าพเจ้าที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาปรับใช้ดังนี้

1. ทัศนะของข้าพเจ้าที่มีต่อสัตว์เลี้ยง

2. คุณธรรมและจริยธรรม

3. ศิลปะเด็ก

4. ผลงานของศิลปิน

1. ทัศนะของข้าพเจ้าที่มีต่อสัตว์เลี้ยง

สัตว์เลี้ยง คือ สัตว์ที่ถูกเลี้ยงไว้เป็นเพื่อน ไว้ใช้งาน ไว้เป็นอาหารหรือพาหนะ ซึ่งสัตว์เหล่านี้จะถูกดูแลให้น้ำ ให้อาหาร ให้ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรคโดยผู้เลี้ยง สำหรับผู้เลี้ยงที่มีความรับผิดชอบก็จะดูแลเอาใจใส่ ให้ความรักความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยงของตนหรือแม้กระทั่งสัตว์ที่ไม่ใช่ของตน แต่สำหรับผู้เลี้ยงที่ขาดความรับผิดชอบ ขาดคุณธรรมและจริยธรรมนั้นอาจจะมีความรัก ความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยงของตนแค่เพียงผิวเผินหรือในระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น เพียงเพราะว่าแค่อยากเลี้ยงสัตว์ตามกระแสนิยม หรือเห็นว่าสัตว์เลี้ยงนั้นน่ารักน่าเอ็นดูเพราะว่ามันยังตัวเล็ก แต่พอสัตว์เลี้ยงนั้นเจริญเติบโตขึ้นมาไม่น่ารักน่าเอ็นดูเหมือนตอนที่ยังเด็กอีกทั้งยังมีภาระต่าง ๆ ตามมาเช่น ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร ค่ายารักษาโรค ทำให้ผู้เลี้ยงเริ่มไม่สนใจต่อตัวสัตว์เลี้ยงของตน ปล่อยปะ

ละเลยให้อยู่กินตามมีตามเกิด หรือไม่ก็เอาไปปล่อยตามสถานที่ต่าง ๆ เสมือนว่าสัตว์ตัวนั้นไม่ได้มีเจ้าของแต่อย่างใด เพราะเหตุนี้เนื่องจากสัตว์เลี้ยงจึงกลายมาเป็นสัตว์จรจัดและเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขาดการดูแลและจัดการ การทำหมัน ฉีดวัคซีน ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมาย ซึ่งการแก้ปัญหาเหล่านั้นต้องเริ่มต้นจากผู้เลี้ยงควรมีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นพื้นฐาน มีความรักความเอาใจใส่ในสัตว์เลี้ยงของตน ปัญหาของสัตว์เลี้ยงก็จะลดลง และไม่ได้เพียงสัตว์เลี้ยงที่จะได้รับความรักความเอ็นดูเอาใจใส่ มนุษย์นั้นก็จะได้รับผลดีตามไปด้วยสังคมก็จะน่าอยู่มากขึ้นเพราะทุกคนในสังคมนั้นมีคุณธรรมและจริยธรรม

2. คุณธรรม (Morality) และ จริยธรรม (Ethics)

คุณธรรม คือ ความเชื่อของบุคคลส่วนใหญ่ที่ยอมรับว่าเป็นสิ่งดีงามและสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคม

คุณธรรม หมายถึง หลักธรรมจริยาที่สร้างความรู้สึกผิดชอบชั่วดีทางศีลธรรม มีคุณงามความดีภายในจิตใจจนเปี่ยมไปด้วยความสุขความยินดี การกระทำที่ดีย่อมได้รับผลของความดี คือความชื่นชมยกย่อง ในขณะที่การกระทำชั่วย่อมได้รับผลของความชั่ว คือความเจ็บปวดหรือความทุกข์ต่างๆ (ประภาศรี สีหอำไพ 2531 : 21) ผู้มีคุณธรรม หมายถึง ผู้ที่ประพฤติและปฏิบัติดีงามสามารถจำแนกความผิดถูกได้ มีอุปนิสัยและเจตนาที่ดีงาม

จริยธรรม คือ คุณงามความดี ซึ่งบุคคลควรยึดถือและประพฤติปฏิบัติต่อผู้อื่นและสังคม

จริยธรรมเป็นเกณฑ์ในการตัดสินความถูกผิดของพฤติกรรมและบุคคลจะมีความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ดังกล่าวเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางด้านสติปัญญาหรือความคิดและประสบการณ์ทางสังคมของแต่ละบุคคล (Kohlberg 1964 : 90)

แนวคิดของโคลเบอร์ก (Kolberg)

โคลเบอร์ก (Kolberg) นักจิตวิทยาในกลุ่มปัญญานิยม (cognitivism) ซึ่งมีความเชื่อพื้นฐานว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีสมอง สามารถเกิดการเรียนรู้เพื่อการปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมได้ โดยนำแนวเชื่อบางข้อของจิตวิทยาไปประยุกต์กับศาสตร์ทางจิตวิทยา แนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) คือ เชื่อว่า จริยธรรมนั้นมีการพัฒนาตามระดับวุฒิภาวะเช่นกัน เพราะ จริยธรรมของมนุษย์เกิดจากกระบวนการทางปัญญา เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้มากขึ้นโครงสร้างทางปัญญาเพิ่มพูนขึ้น จริยธรรมก็พัฒนาตามวุฒิภาวะ แนวคิดนี้เป็นแนวคิดแบบสัมพัทธนิยม (Relativism) ซึ่งเชื่อว่าจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับอายุ กาลเวลา สถานที่ วัฒนธรรม และสภาพการณ์ ซึ่งความหมายว่า “ความถูกต้อง” “ความดี” “ความงาม” ขึ้นอยู่กับเวลา สถานที่ และองค์ประกอบอื่น ๆ

จริยธรรม หมายถึง หลักความประพฤติซึ่งใช้อบรมกิริยา และปลูกฝังอุปนิสัยให้อยู่ในขอบเขตขอบคุณธรรมหรือศีลธรรม คุณค่าทางจริยธรรมบ่งบอกถึงความเจริญงอกงามของการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามวัฒนธรรมของผู้ที่มีจิตใจดีงาม มีสภาพแวดล้อมให้มุ่งกระทำ ความดี ละเว้นความชั่ว การประพฤติปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุข และความสงบเรียบร้อยต่อผู้อื่นและสังคม มีคุณธรรมและมโนธรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดี มีสำนึกที่จะใช้สิทธิและหน้าที่ของตนตามค่านิยมที่พึงประสงค์ (ประภาศรี สีหอำไพ 2531 : 18)

ผู้ที่มีจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติดีงาม มีคุณธรรม กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมต่อผู้อื่นและสังคม ดังนั้นบุคคลควรยึดถือหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติ อันประกอบด้วย การกระทำแต่ความดี ละเว้นความชั่ว ให้ความรักความเมตตา ทำประโยชน์แก่ผู้อื่น และสังคม

ทฤษฎีของเพียเจต์

เพียเจต์ (Piaget, 1932 : 9-55) เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการปรับตัวและการสร้างสมดุลระหว่างสติปัญญากับสภาวะแวดล้อมที่จะทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ พัฒนาการของมนุษย์

มีความต่อเนื่องและเจริญขึ้นตามวุฒิภาวะ และพัฒนาการของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาทางสติปัญญาของบุคคลนั้น เพียเจต์ (Piaget) ได้แบ่งขั้นตอนของพัฒนาสติปัญญาออกเป็น 4 ขั้นคือ

1. ขั้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (sensorimotor operation)
2. ขั้นเริ่มคิดด้วยปัญญา (pre-operational thinking)
3. ขั้นคิดด้วยรูปธรรม (concrete operational thinking)
4. ขั้นคิดตามแบบแผนของตรรกวิทยา (formal prepositional thinking or formal operational thinking)

จากพัฒนาการทางสติปัญญาทั้ง 4 ขั้นนี้ เพียเจต์ (Piaget) ได้นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งขั้นพัฒนาจริยธรรมออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ระดับพัฒนาทางสติปัญญา

1. ขั้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (sensorimotor operation) อายุตั้งแต่แรกเกิด จนถึง 2 ขวบ
2. ขั้นเริ่มคิดด้วยปัญญา (pre-operational thinking) และขั้นเริ่มคิดด้วยรูปธรรม (early concrete operational thinking) อายุประมาณ 2-7 ปี
3. ขั้นคิดค้นด้วยรูปธรรมในช่วงปลาย (late concrete operational thinking) อายุ 7-11 ปี ถึงขั้นคิดตามแบบแผนของตรรกวิทยา (formal operational thinking) อายุตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป ถึง 15 ปี

ระดับพัฒนาทางจริยธรรม

1. ขั้นก่อนจริยธรรม เป็นขั้นที่ยังไม่มีความสามารถรับรู้สิ่งแวดล้อมได้อย่างละเอียด มีแต่ความต้องการทางร่างกาย
2. ขั้นยึดคำสั่ง ในขั้นนี้เด็กจะรับรู้สภาพสิ่งแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อผู้อื่น รู้จักเกรงกลัวผู้ใหญ่ เห็นว่าคำสั่งหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตาม
3. ขั้นยึดหลักแห่งตน เด็กสามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจและตั้งเกณฑ์ที่เป็นตัวของตัวเอง

ผลจากการวิจัยในระยะต่อมา เพียเจต์ (Piaget) ได้ตั้งเกณฑ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไว้ 6 เกณฑ์ คือ

1. การตัดสินจากเจตนาการกระทำ (intentional in judgment) เด็กเล็กจะตัดสินการกระทำจากปริมาณสิ่งของ ส่วนเด็กโตจะตัดสินจากเจตนาของการกระทำ
2. การตัดสินเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relativism in Judgment) เด็กเล็กจะตัดสินการกระทำโดยยึดเอาความเชื่อความเห็นของผู้ใหญ่ว่าดี ส่วนเด็กโตจะยึดเอาเหตุผลและสถานการณ์ประกอบการตัดสิน
3. ความเห็นอิสระจากการลงโทษ (independent of sanction) เด็กเล็กจะตัดสินว่าการกระทำใดไม่ดีจากการกระทำใดไม่ดีจากการถูกทำโทษ แต่เด็กโตจะตัดสินการกระทำใดไม่ดี เพราะสิ่งนั้นไปขัดกับเกณฑ์และเกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น
4. ใช้วิธีการแก้แค้น (use of reciprocity) วิธีนี้เด็กเล็กใช้น้อยกว่าเด็กโต
5. การลงโทษเพื่อตัดสินนิสัย (use of punishment as restitution and reform) เด็กเล็กจะสนับสนุนการลงโทษอย่างหนักเพื่อแก้แค้นนิสัย แต่เด็กโตไม่ค่อยเห็นด้วย
6. หลักธรรมชาติของความโชคร้าย (nationalist of misfortune)

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่าตามแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) เด็กเล็กจะมองกฎเกณฑ์ว่าเป็นสิ่งจริงจัง เปลี่ยนแปลงไม่ได้ (absolute) และมาจากอำนาจภายนอก (external) หมายความว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กเล็กจะอยู่ในลักษณะผิดว่ากันไปตามสิ่งที่สังเกตเห็นได้ โดยมีได้คำนี้ถึงเจตนาของผู้กระทำ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการใช้ภาษา และความคิดของเด็กมีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (egocentric) ทำให้ไม่สามารถมองเห็นหลาย ๆ สิ่งได้ ในเวลาเดียวกัน เมื่อเด็กโตขึ้นอายุประมาณ 11-12 ปี พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยนี้จะมีการเชื่อมโยงหาเหตุผล เด็กจะคำนึงถึงเจตนาของผู้ทำมากกว่าสิ่งที่สังเกตได้เฉพาะหน้า เนื่องจากเด็กวัยนี้สามารถมองเห็นหลาย ๆ สิ่งได้ในเวลาเดียวกัน เด็กโตจึงสามารถเข้าใจถึงเจตนาของผู้อื่นและสามารถยืดหยุ่นเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ได้ โดยตระหนักว่ากฎเกณฑ์เป็นเพียงข้อตกลงระหว่างบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์เท่านั้น นอกจากนี้ยังสามารถนำกฎเกณฑ์ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

การปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลเชิงจริยธรรม

การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมจะช่วยให้ผู้ที่ถูกปลูกฝัง มีพัฒนาการด้านสติปัญญา และเป็นคนที่มีคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral Reasoning)

คือ ความคิดของบุคคลในการจำแนกว่า การปฏิบัติแบบใดถูกต้องและไม่ถูกต้อง หรือ ประเมินการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งว่าถูกต้อง เหมาะสม

เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง บุคคลที่ใช้เหตุผลในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจ ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมทำให้ทราบว่า บุคคลที่มีระดับจริยธรรมต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้เสมอ และบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกัน อาจมีเหตุผลเบื้องหลังการกระทำและระดับจริยธรรมต่างกันก็เป็นได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และ เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม 2520 : 5)

สรุปได้ว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจได้ด้วยตนเองว่า ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งว่าถูกต้อง หรือ เหมาะสมหรือไม่

ดังนั้นการที่จะปลูกฝังและพัฒนาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กนั้น จะต้องพัฒนาทางด้านสติปัญญาและด้านอื่น ๆ เช่น ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ควบคู่ไปด้วยการที่จะพัฒนาในด้านต่าง ๆ พร้อมกันนี้ สื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้คือ ศิลปะ

คำว่า Art ในภาษาอังกฤษมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Ars ซึ่งหมายถึงทักษะความชำนาญ หรือความสามารถพิเศษ ส่วนคำว่า ศิลปะ ในภาษาไทยมาจากภาษาสันสกฤตว่า ศิลป ซึ่งหมายความว่าฝีมืออย่างยอดเยี่ยม

แต่ในปัจจุบัน ความหมายของศิลปะได้ขยายกว้างขึ้น มากกว่าลักษณะงานฝีมือ ศิลปะกินความถึงความพยายามอันเกิดจากจิตสำนึกของเรา การแสดงออกถึงความรู้สึก หรือ อารมณ์

3. ศิลปะเด็ก

ศิลปะเด็ก คือ ผลงานศิลปะที่เด็กสร้างขึ้น โดยเริ่มจากการรับรู้โลกภายนอกผ่านความรู้สึก และแสดงออกผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ดินสอ สีไม้ สีน้ำ ฯลฯ เด็กจะมีโอกาสได้สำรวจตรวจสอบโลกภายนอกมากมายหลายแง่มุมอย่างใจจดใจจ่อ การที่เด็กได้สำรวจตรวจสอบอย่างพิถีพิถัน จะช่วยทำให้เด็กเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ดียิ่งขึ้น

เด็กเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โลกของเด็กมีแบบฉบับเฉพาะวัยของเขา มีแบบแผนทางการคิด การเรียนรู้ การเล่นเป็นของตัวเอง ศิลปะเด็กก็เช่นกัน ศิลปะของเด็กนั้นเป็นเหมือนเครื่องมือการสื่อสารที่มองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะศิลปะของเด็กนั้น ย่อมเป็นตัวแทนของเด็กโดยตรง ชีวิตของเด็กเป็นชีวิตของการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา การพบเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เด็กถือว่าเป็นบทเรียนที่มีค่าต่อเขา เด็กมีความตื่นเต้นที่จะเลียนแบบ รับรู้และตื่นเต้นที่จะสะท้อนประสบการณ์นั้นออกมา ไม่ว่าจะเป็นการบอกเล่า เขียนบรรยาย หรือ สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เด็กจะกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิต และอารมณ์ความรู้สึกของเขา ความกระตือรือร้นต่อประสบการณ์รอบตัวนี้เอง ได้ผลักดันให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการในทุกๆ ด้าน

การแสดงออกทางศิลปะของเด็ก ซึ่งมักจะถูกกลืนในสายตาของผู้ใหญ่ การแสดงออกทางศิลปะนี้ มีคุณค่าต่อการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กไม่น้อยกว่าการแสดงออกในด้านอื่น ๆ เลย การแสดงออกทางศิลปะเป็นเหมือนธรรมชาติอย่างหนึ่งของเด็ก ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นผลไปสู่การรับรู้ เรียนรู้ และการปฏิบัติในทุก ๆ ด้าน เพราะการแสดงออกทางศิลปะ จะเริ่มด้วยการรับรู้สภาพแวดล้อม เกิดความคิดและแสดงออกด้วยความสามารถ

เมื่อก้าวถึงศิลปะเด็กในปัจจุบัน การทำงานศิลปะของเด็กมีผลไปสู่การพัฒนาการในด้านต่าง ๆ มากมาย แม้ในหลักสูตรปฐมศึกษา ก็จัดวิชาศิลปะศึกษาไว้ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โดยมีจุดประสงค์คือ

1. ให้มีความคิดสร้างสรรค์
2. ให้สนใจและแสดงออกตามความถนัดและความสามารถของตน
3. ให้มีจิตสำนึก ในคุณค่า และ ประโยชน์ของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

4. ให้มีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. ให้รู้จักนำศิลปะมาประยุกต์ให้เกิดคุณค่าและรสนิยมที่ดี

โดยทั่วไปการสอนศิลปะในชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น มิได้มีเป้าหมายที่จะให้นักเรียนมีอาชีพในทางศิลปะแต่เพื่อปลูกฝังให้เกิดความรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพ รู้จักนำเอาความรู้นี้ไปบูรณาการประยุกต์กับการศึกษาวิชาอื่น ๆ ตลอดจนการปรับปรุงชีวิตในอนาคตให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ใน การศึกษานั้น มิใช่เพียงแต่สอนให้ทำในภาคปฏิบัติเท่านั้น แต่ควรต้องอบรมให้มีความซาบซึ้งในศิลปะทั่ว ๆ ไป นับตั้งแต่ความมุ่งหมายของวิชาศิลปศึกษา อิทธิพลของศิลปวัฒนธรรม ศิลปะกับชีวิตประจำวัน ตลอดจนคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรมประจำชาติและศิลปะสากล และ ศิลปศึกษาในด้านการเรียนการสอนศิลปศึกษาในระดับประถมศึกษามุ่งพัฒนาวุฒิภาวะ 3 ด้านของเด็ก ดังนี้

1. วุฒิภาวะทางทัศนคติ ศิลปศึกษามุ่งพัฒนาให้เด็กมีความรักศิลปะ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ เห็นคุณค่า บทบาททางศิลปะในชีวิตและสังคม เห็นคุณค่าวัฒนธรรมและความดีงาม เห็นคุณค่าของอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
2. วุฒิภาวะทางการรู้คิด ศิลปศึกษามุ่งพัฒนาให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปะ ประวัติศาสตร์ศิลป์ ทั้งของตนเองและสังคม ดุลยภาพทั้งของไทยและสากล ศิลปะที่สัมพันธ์กับมนุษย์ สังคม และระบบเศรษฐกิจ
3. วุฒิภาวะทางการแสดงออก ศิลปศึกษามุ่งพัฒนาให้ทำงานศิลปะ พัฒนาการทำงานอดิเรก ใช้ศิลปะช่วยเหลือวิชาอื่น เพื่อชีวิตประจำวัน พื้นฐานการศึกษาต่อหรือวิชาชีพในอนาคตนับเป็นการปลูกฝังกระบวนการทางการรู้คิด จะมุ่งในการสร้างสิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้นในจิตใจเด็กเสียก่อน เพราะการปลูกฝังให้เด็กรู้จักรักและซาบซึ้งในความงามเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เบิกบานใจ ความรู้สึกอันเป็นนามธรรมดังกล่าวนี้คือมูลฐานของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะด้วยกัน (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2539: 202-203)

ศิลปะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม รวมทั้งปลูกฝังให้มีความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ และเกิดสุนทรียภาพ พัฒนาลักษณะนิสัยให้มีระเบียบวินัยในการทำงาน รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อส่วนรวม สามารถอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข เมื่อเด็กได้ร่วม

กิจกรรมศิลปะโดยเน้นในส่วนของการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแล้วนั้น เด็กก็จะซึมซับคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ส่งผลให้เด็กมีศักยภาพในการใช้ชีวิต และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม

จากการที่ได้ศึกษาทฤษฎีสันับสนุนต่าง ๆ ทางด้านการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และศึกษาศิลปะเด็กแล้วข้าพเจ้าก็ได้หาศิลปินเพื่อมาวิเคราะห์ ศึกษาผลงานเพื่อไปปรับใช้ในผลงานของข้าพเจ้า ศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าและมีผลงานลักษณะคล้ายกันกับผลงานของข้าพเจ้าในเรื่องของเนื้อหา เทคนิค และวิธีการในการสร้างสรรค์มีดังนี้

4. ผลงานของศิลปิน

4.1 ศิลปิน ไพโรจน์ พิเชฐเมธากุล

ภาพที่ 1 ผลงานของไพโรจน์ พิเชฐเมธากุล

ไพโรจน์ จบการศึกษาจากคณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร หลังจากนั้นได้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่เมืองซานฟรานซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลงานของไพโรจน์ได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ในขณะกำลังศึกษาต่อที่ต่างประเทศ เขาเห็นคนไร้บ้านถูกทำร้าย และรู้สึก

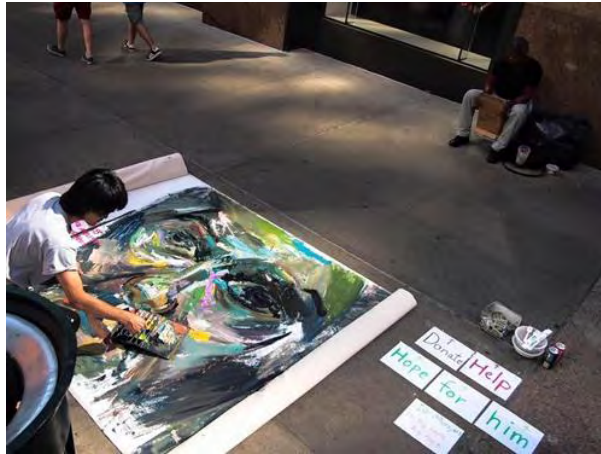
เสียดายที่ไม่ได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือ ในวันรุ่งขึ้นเขาจึงตัดสินใจที่จะใช้ศิลปะมาเป็นสื่อกลางสำหรับการช่วยเหลือคนไร้บ้าน

ผลงาน

ผลงานของไพโรจน์ เป็นภาพสองมิติโดยใช้เทคนิคในทางจิตรกรรม เช่น สื่อครีติก เขียนเป็นภาพใบหน้า หรือ ภาพครึ่งตัวของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลที่ศิลปินได้นำมาเป็นแบบ คือ กลุ่มคนเร่ร่อนในเมืองต่าง ๆ สีในผลงานจะมีลักษณะเป็นเพลงไม่แสดงถึงค่าน้ำหนักของสีมากนัก มีการลดค่าความจัดของสีลงด้วยการผสมสีคู่ตรงข้าม ศิลปินเลือกใช้ฝีแปรงที่ไม่ละเอียดในการสร้างสรรค์ เพื่อให้ภาพนั้นดูไม่สมบูรณ์เหมือนกับแบบที่วาดที่เป็นคนเร่ร่อน ไม่เพียบพร้อม มีชีวิตที่ไม่เอกริรมณ์นัก ถ้าเทียบกับผู้คนในสังคม ภาพเขียนส่วนใหญ่จะเขียนในสถานที่จริง โดยศิลปินไม่คำนึงถึงเรื่องของผลสำเร็จของภาพที่ตัวศิลปินได้สร้างขึ้นมา ว่าจะต้องเป็นภาพเขียนที่สมบูรณ์ มีลักษณะประณีตและบรรจงในการสร้างสรรค์ แต่ศิลปินให้ความสำคัญในเรื่องของกระบวนการ และผลที่จะตามมา มากกว่า ก่อนที่จะเริ่มสร้างผลงานในแต่ละชิ้นนั้น ศิลปินได้เข้าไปสอบถาม พูดคุยและคลุกคลี กับแบบที่เป็นกลุ่มคนเร่ร่อน จากนั้นจึงเริ่มสร้างผลงานบริเวณที่แบบได้อาศัยอยู่ หรือบริเวณที่แบบนั้นปฏิบัติเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น สร้างผลงานขณะแบบกำลังนั่งขอรับเงินบริจาคอยู่ การที่ตัวศิลปินได้เข้าไปสร้างผลงานในสถานที่จริงนั้น ทำให้ตัวแบบที่เคยไม่มีใครสนใจนั้น กลายเป็นได้รับความสนใจจากผู้คนที่พบเห็น และมีการช่วยเหลือเพิ่มมากขึ้นจากผู้คนที่สัญจรไปมาอีกด้วย

ผลงานของข้าพเจ้า มีความคล้ายคลึงกับผลงานของศิลปินไพโรจน์ คือ การเข้าไปทำงานร่วมกับผู้คนที่จะได้มาซึ่งภาพต้นแบบ หรือภาพสำเร็จในลำดับถัดไป และส่วนที่คล้ายคลึงกันอีกประการ คือ ตัวของผลงานไม่ได้เน้นที่ผลสำเร็จของผลงาน จะเน้นแต่กระบวนการที่ได้มาซึ่งภาพมากกว่า จะมีส่วนที่แตกต่างกันก็คือ ผลงานของศิลปินนั้น ตัวศิลปินจะเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานแต่เพียงผู้เดียว แต่ผลงานของข้าพเจ้าจะร่วมมือกับผู้คนที่ตั้งแต่หาภาพต้นแบบและสร้างสรรค์ผลงานจริง

การนำไปปรับใช้ในผลงานของข้าพเจ้า คือการลงพื้นที่จริง พบปะพูดคุย เพื่อที่จะได้มาซึ่ง
ภาพต้นแบบ

ภาพที่ 2 แสดงขณะศิลปินกำลังสร้างสรรค์ผลงาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทช. สอนลิขสิทธิ์

4.2 ศิลปิน ชง อุดมผล

ภาพที่ 3 แสดงผลงานของชง อุดมผล

ธง อุดมผล จบการศึกษาปี 2538 - ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาทัศนศิลป์(painting)
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2542 - ศิลปมหาบัณฑิต สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ร่วม
 แสดงผลงานในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติหลายครั้ง ผลงานของธงได้รับแรงบันดาลใจจากสัตว์เลื้อย
 ต่างๆ ที่ถูกทอดทิ้งและถูกทารุณจากประสบการณ์ที่เขาได้เคยพบเห็นตามสถานที่ต่าง ๆ

ผลงาน

ผลงานของศิลปิน ธง อุดมผล มีลักษณะเป็นสองมิติ โดยใช้เทคนิคทางจิตรกรรม ต่าง ๆ เช่น
 สีน้ำมันบนผ้าใบ สีน้ำบนกระดาษ โดยส่วนใหญ่ภาพที่ศิลปินได้สร้างสรรค์ออกมานั้น เป็นภาพของ
 สุนัขเร่ร่อน หรือภาพขณะสุนัขกำลังถูกทารุณโดยการจับยัดลงไปในกรง โดยอยู่กันอย่างแออัด ภาพที่
 ศิลปินได้สร้างสรรค์ออกมานั้นทั้งหมดล้วนเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ศิลปินได้นำเสนอภาพ
 จริงในสังคมผ่านผลงานศิลปะ เพื่อเรียกร้องให้คนได้กลับมามองเห็นถึงปัญหาของการทารุณกรรม
 สัตว์ที่ถูกเพิกเฉย

ผลงานของศิลปินมีแรงปะทะแก่ผู้ชมค่อนข้างมาก ด้วยภาพขนาดใหญ่ ฝีแปรงชัดเจน สีที่
 หม่นหมอง การบีบอัดของรูปทรงต่าง ๆ ที่ตัวศิลปินได้สร้างขึ้น และพื้นที่ว่างขนาดเล็กกรอบข้าง
 สะท้อนให้เห็นถึงการอัดเยียด หดหู่ บีบบังคับ และทารุณต่อสัตว์ ทำให้ผู้ชมผลงานเกิดความสะเทือน
 ใจ และนำมาซึ่งรู้สึกสงสารสัตว์ที่ได้ปรากฏอยู่ในภาพเขียนของศิลปิน

ผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะคล้ายคลึงกันกับผลงานของศิลปิน ธง อุดมผล คือทางด้าน
 แนวความคิดที่ต้องการเสนอความจริงในสังคมที่ถูกเพิกเฉย สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการทารุณ
 กรรมสัตว์ที่มีในสังคม

การนำไปปรับใช้ในผลงานของข้าพเจ้า คือ การขบเน้นภาพและสาระที่ต้องการจะสื่อสาร
 ให้กับผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจ และรู้สึกสะเทือนใจต่อสารที่ต้องการจะสื่อ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวนลี้ชสิทธิ์ ภาพที่ 4 ผลงานของรง อุดมผล

1.2 ศิลปิน ROA

ภาพที่ 5 ผลงานของ Roa

Roa เป็นศิลปินสตรีทอาร์ทชาวเบลเยียม ผลงานของเขามีอยู่มากมายทั่วทุกทวีปต่าง ๆ อาทิ อเมริกา ออสเตรเลีย ยุโรป Roa เลือกว่าจะปิดบังตัวตนต่อสังคม ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผลงานของเขานั้นมีอิสระในการสร้างสรรค์และแสดงออกอย่างเสรีเพราะเขาไม่ได้ทำงานศิลปะเพื่อชื่อเสียง เงินทอง หรือสถาบันศิลปะแต่อย่างใด

ผลงาน

ผลงานของศิลปิน Roa เป็นผลงานสตรีทอาร์ท สร้างสรรค์ขึ้นบนผนังของอาคาร หรือ กำแพง ผลงานของศิลปินมีขนาดใหญ่ เทคนิคที่ใช้คือสีสเปรย์และสีทาอาคาร ผลงานของศิลปินจะนิยมใช้สีขาวดำเป็นส่วนใหญ่ ภาพผลงานมีลักษณะเหมือนจริง น้ำหนักของภาพชัดเจนแสดงถึง ปริมาตรของรูปทรงมีลักษณะเด่นอย่างเห็นได้ชัด ในการร่างภาพโดยรวมจะใช้ลูกกลิ้งและสีทาอาคาร เป็นหลัก และจะเก็บรายละเอียดด้วยสีสเปรย์เป็นอันดับท้ายสุด ศิลปินเลือกสถานที่ๆสร้างผลงาน สอดคล้ององค์ประกอบ ดังภาพตัวอย่างที่มีการเน้นภาพสัตว์ที่ถูกตัดด้วยตัวอาคารที่ยื่นออกมา ทำให้ผลงานดูน่าสนใจและขบขันสารที่ศิลปินต้องการจะสื่อให้กับผู้ชม ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ภาพที่ศิลปินสร้างขึ้นทั้งหมดเป็นภาพของสัตว์ต่าง ๆ ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ โดยภาพที่ศิลปินได้สร้างนั้น ส่วนใหญ่จะสร้างสรรค์ในพื้นที่เมือง หรือโรงงานต่าง ๆ แนวความคิดหลักของศิลปินที่ต้องการจะ สื่อสารให้ผู้รับชมผลงานเข้าใจ คือ ความเจริญของเมือง และอุตสาหกรรมที่กำลังขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้ทำลายชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ ทำให้จำนวนสัตว์ลดน้อยลง สัตว์นั้นได้รับผลกระทบ ต่างๆ ตามมามากมาย ซึ่งสอดคล้องกับพื้นที่ ๆ ศิลปินได้เลือกสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานของข้าพเจ้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับผลงานของศิลปิน คือ ด้านเทคนิค ที่ต้องทำ บนผนัง หรือ กำแพงของบ้านเรือน อาคาร การจัดวางองค์ประกอบให้ภาพโดยรวมของผลงานกับ พื้นที่กลมกลืนกัน และใช้กายภาพของพื้นที่ส่งเสริมแนวความคิดให้ผู้ชมผลงานเข้าใจสารที่ตัวข้าพเจ้า ต้องการจะสื่อผ่านผลงาน

การนำไปปรับใช้แก่ผลงานของข้าพเจ้า คือ การจัดวางองค์ประกอบ รูปทรงในตัวผลงานให้ สอดคล้องกับพื้นที่ และ ใช้กายภาพของพื้นที่นั้น ๆ เป็นตัวขบขันสารที่ต้องการจะสื่อแก่ผู้ชมผลงาน ได้เข้าใจ

ภาพที่ 6 ผลงานของ Roa

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

ผลงานของศิลปินที่ได้เลือกมาศึกษานั้นล้วนมีประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ทั้งสิ้น ทั้งในด้านรูปแบบ เทคนิค และวิธีการ ข้าพเจ้าจะนำข้อดีในด้านต่างๆ ของศิลปิน มาปรับใช้ใน

ผลงานของข้าพเจ้าและสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะเฉพาะ

บทที่ 3

กระบวนการและขั้นตอนสร้างสรรค์

กระบวนการ เป็นการวิเคราะห์ความคิดและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ขั้นตอนการสร้างสรรค์เป็นการปฏิบัติให้เกิดความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เช่น เทคนิควิธีการ รูปแบบผลงาน ดังนั้นกระบวนการและขั้นตอนการสร้างสรรค์นั้นจึงเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อผู้ที่สนใจ ซึ่งข้าพเจ้าได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

1. กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนครั้งที่ 1
 - 1.1 กิจกรรมขยายผลงานของนักเรียนครั้งที่ 1
2. กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนครั้งที่ 2
 - 2.2 กิจกรรมขยายผลงานของนักเรียนครั้งที่ 2
3. กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนครั้งที่ 3
 - 3.3 กิจกรรมขยายผลงานของนักเรียนครั้งที่ 3
4. การสร้างสรรค์ผลงานและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ
 - 4.1 สื่อออนไลน์
 - 4.2 วีดีโอ

1. กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 1)

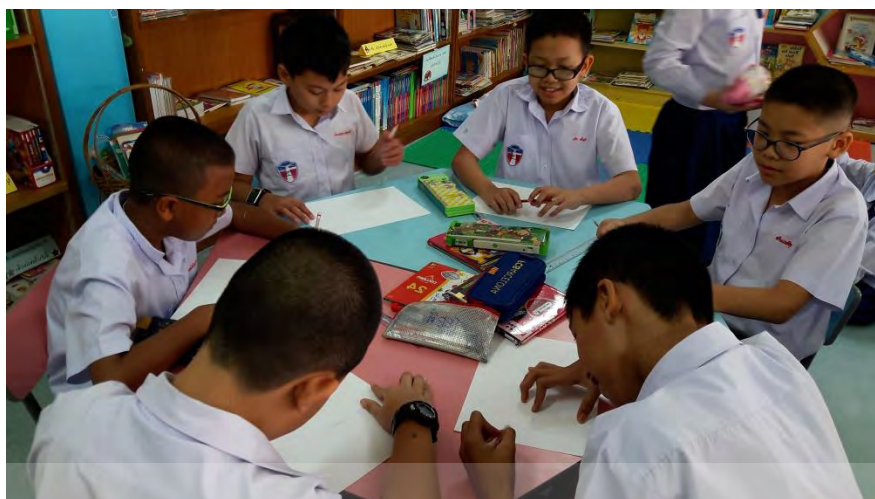
กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน มุ่งเน้นในเรื่องของการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม เริ่มจากให้นักเรียนดูภาพวิดีโอทัศนศาสตร์เกี่ยวกับสัตว์จรจัด จากนั้นให้นักเรียนวาดภาพสัตว์จรจัดที่เคยพบเห็นลงบนกระดาษพร้อมทั้งเขียนบรรยายถึงวิธีการแก้ปัญหาตามทัศนคติของผู้ร่วมโครงการ

ภาพที่ 7 และ 8 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น P.6

โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหล็ก

การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความสำคัญปัญหาของสัตว์จรจัด ผ่านกิจกรรมทางทัศนศิลป์ที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นโดย ในอนาคตนั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพในสังคมเพราะมี คุณธรรมและจริยธรรม

ภาพที่ 9 และ 10 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น P.6

โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหลือง

หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียนสะพานเหลือง และได้ภาพต้นแบบจากนักเรียนแล้ว ข้าพเจ้าก็นำภาพทั้งหมดมาจัดองค์ประกอบใหม่ให้ภาพทั้งหมดมีความเป็นเอกภาพและเกิดความน่าสนใจแก่ผู้ที่พบเห็น เพื่อที่จะนำไปวาดขยายลงบนกำแพงโดยร่วมกับคนในชุมชน

ภาพที่ 11 และ 12 ภาพร่างจากผลงานนักเรียนชั้น P.6

โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหลือง

1.1 กิจกรรมขยายครั้งที่ 1

เริ่มจากการติดต่อเจ้าของสถานที่ๆใกล้เคียงกับโรงเรียนที่ทำกิจกรรม จัดเตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ และประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนมาร่วมทำกิจกรรมในวัน และเวลาที่กำหนด โดยเริ่มจากการทาสีรองพื้นทับ ร่างภาพ และลงสีให้เต็มพื้นที่ตามแบบที่ได้ร่างไว้

ภาพที่ 13 และ 14 บริเวณพื้นที่ก่อน(ภาพบน) และหลัง(ภาพล่าง)

ที่ใช้จัดกิจกรรมวาดภาพขยายผลงานของนักเรียนชั้น P.6

โรงเรียนไทยคริสเตียนสะพานเหลือง ณ ซอยเจริญกรุง 51

ภาพที่ 15 และ 16 กิจกรรมวาดภาพขยายผลงานของนักเรียนชั้น P.6

โรงเรียนไทยคริสเตียนสะพานเหลือง ณ ซอยเจริญกรุง 51

2. กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน (ครั้งที่ 2)

รูปแบบของกิจกรรมคล้ายกันกับกิจกรรมวาดภาพครั้งที่ 1 หากแต่ปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกิจกรรมครั้งที่ 1 เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้ร่วมโครงการ

ภาพที่ 17 และ 18 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น G.6

โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหล็ก

ภาพที่ 19 และ 20 กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ชั้น G.5

โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหล็ก

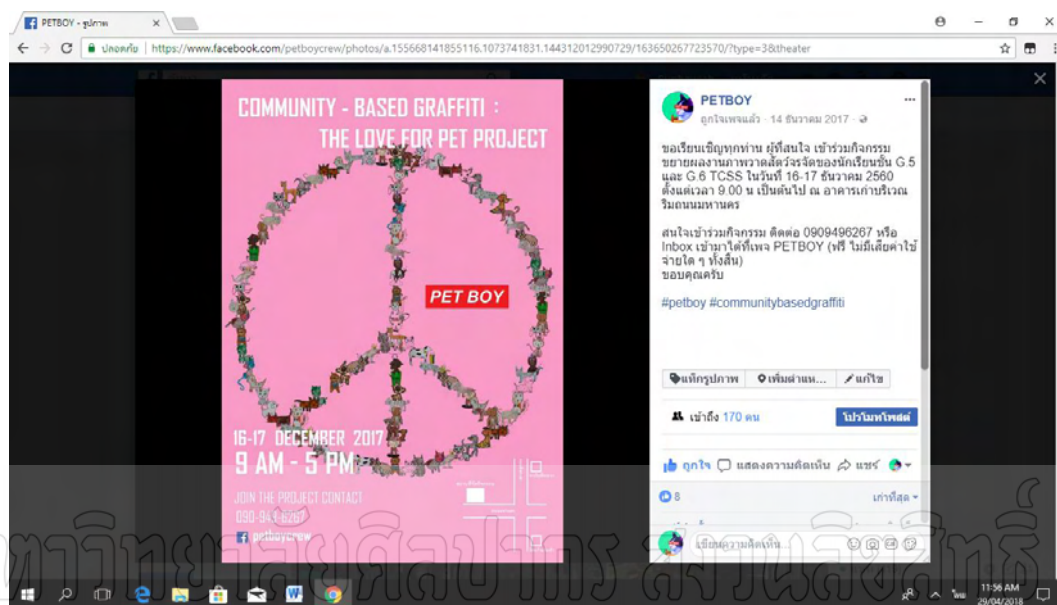
หลังจากทำกิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน ชั้น G.5 และ G.6 แล้ว ข้าพเจ้าได้นำภาพผลงานทั้งหมดมาจัดองค์ประกอบใหม่ให้ดูน่าสนใจ และสามารถสื่อสารให้ผู้ชมผลงานได้เข้าใจสาระที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะนำไปขยายในกิจกรรมขยายครั้งที่ 2

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานจากกิจกรรมวาดภาพครั้งที่ 2 ของนักเรียนชั้น G.5 และ G.6

โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหลือง

และประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ โดยทำเป็นโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ ระบุถึงวันที่และเวลาที่จะจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ที่สนใจมาร่วมกิจกรรมขยายผลงานภาพวาดของ นักเรียนชั้น G.5 และ G.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน สะพานเหลืองในครั้งที่ 2

ภาพที่ 22 การประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านช่องทางสื่อออนไลน์

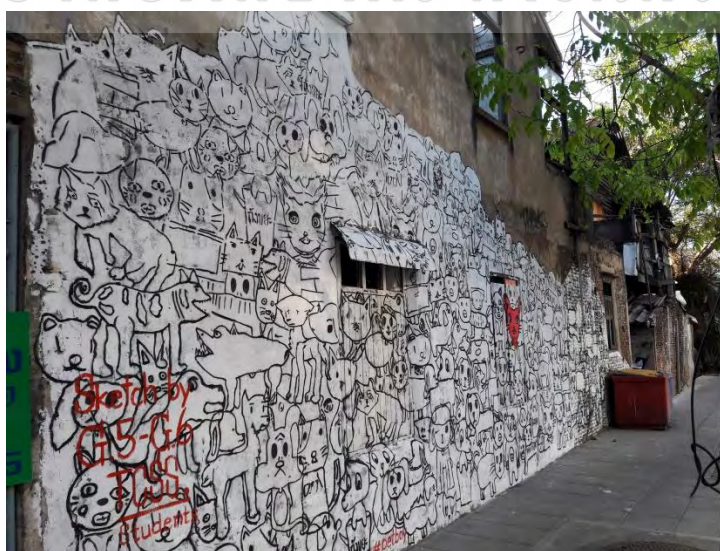
จากนั้นนำภาพต้นแบบที่ได้ทั้งหมดมาขยายลงบนกระดาษแข็งและฉลุตามแบบเป็นบล็อกกระดาษ (Stencil) เพื่อให้ทุกคนที่มาร่วมกิจกรรม สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ โดยไม่มีข้อจำกัดในด้านทักษะ อีกทั้งในตัวรูปแบบของวิธีการสร้างสรรค์ยังสอดคล้องกับแนวความคิดในผลงานอีกด้วย

ภาพที่ 23 และ 24 กระบวนการขยายผลงานของนักเรียน ครั้งที่ 2

2.1 กิจกรรมขยายครั้งที่ 2

หลังจากการติดต่อเจ้าของพื้นที่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมขยายครั้งที่ 2 และ ประชาสัมพันธ์แล้ว ก็เริ่มกิจกรรมขยาย โดยเริ่มจากการทาสีรองพื้น ร่างรูปตามรูปร่างที่ทำไว้ก่อนหน้า และให้ผู้ที่มาช่วยช่วยกันพ่นสีสเปรย์ลงบนบล็อกกระดาษที่เตรียมไว้ให้เต็มพื้นที่

ภาพที่ 25 และ 26 บริเวณพื้นที่จัดกิจกรรม ก่อน(ภาพบน) และ หลัง(ภาพล่าง)

ณ สีแยกสี่พระยา (ริมถนนมหาเศรษฐี ตัดกันกับถนนสี่พระยา)

3. กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนครั้งที่ 3

รูปแบบของกิจกรรมคล้ายกันกับ กิจกรรมวาดภาพครั้งที่ 2 หลังจากปรับปรุงในครั้งที่ 1 มาแล้ว หากแต่ลดระยะเวลาในการทำกิจกรรมลงเพื่อให้กระชับ ให้ผู้ร่วมกิจกรรมถูกปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมผ่านกิจกรรมอย่างเต็มประสิทธิภาพ และสามารถเพิ่มจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้มากขึ้นจากระยะเวลาที่กำหนด

ภาพที่ 30 และ 31 แสดงกิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน ครั้งที่ 3

ชั้น ป.5 โรงเรียนวัดสวนพลู

ภาพที่ 32 และ 33 กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน ครั้งที่ 3

ชั้น ป.6 โรงเรียนวัดสวนพลู

ภาพที่ 34 และ 35 กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน ครั้งที่ 3

ชั้น ป.4 โรงเรียนวัดสวนพลู

หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมวาดภาพครั้งที่ 3 ร่วมกับนักเรียนโรงเรียนวัดสวนพลูแล้ว ก็นำภาพทั้งหมดจำนวน 84 ภาพมาร่างภาพให้เข้ากับพื้นที่ที่จะขยายผลงาน จากนั้นวาดขยายลงบนกระดาษขนาด A2 ผลิตตามแบบที่ได้ร่างไว้ และประชาสัมพันธ์ในช่องทางสื่อออนไลน์เพื่อเชิญชวนผู้ที่สนใจมาร่วมกิจกรรมในวันและเวลาดังกล่าว

ภาพที่ 36 และ 37 ภาพร่างจากผลงานของนักเรียนในกิจกรรมครั้งที่ 3

ภาพที่ 38 การประชาสัมพันธ์กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3 ผ่านทางสื่อออนไลน์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3.1 กิจกรรมขยายครั้งที่ 3

มีรูปแบบการทำงานคล้ายกันกับกิจกรรมครั้งที่ 2 แต่เปลี่ยนสีจากเดิมให้ดูน่ารัก มีชีวิตชีวา มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 39 และ 40 บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3 ก่อน(ภาพบน) และหลัง (ภาพล่าง) ณ ถนนศรีเวียง

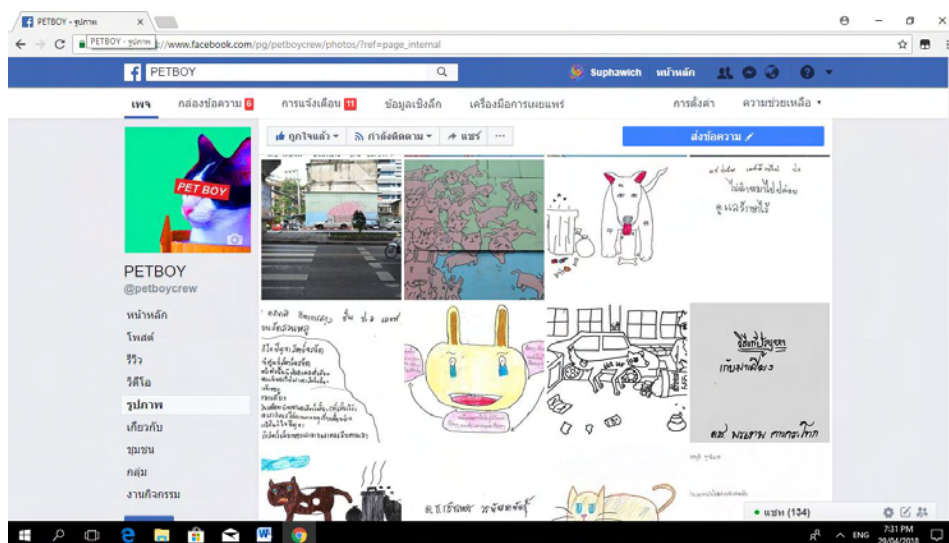
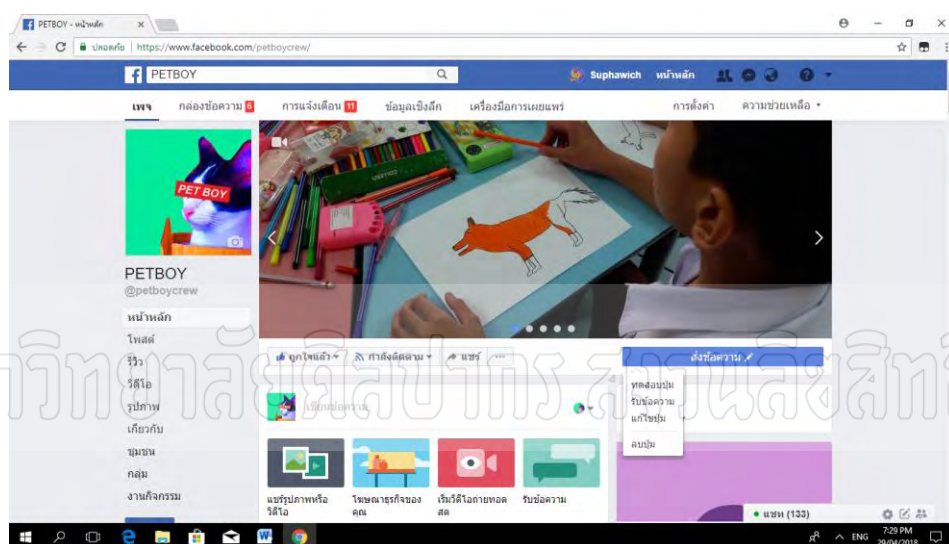

ภาพที่ 41 42 และ 43 กิจกรรมขยายภาพวาดครั้งที่ 3 ณ ถนนศรีเวียง

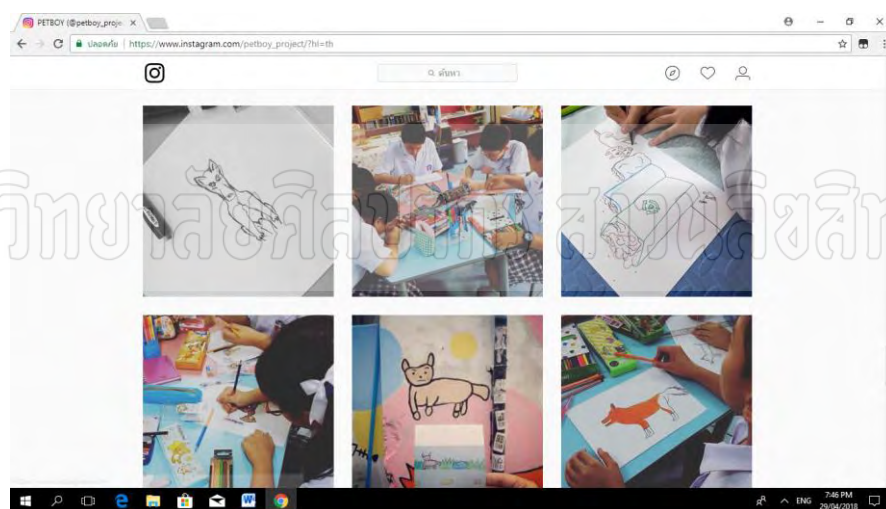
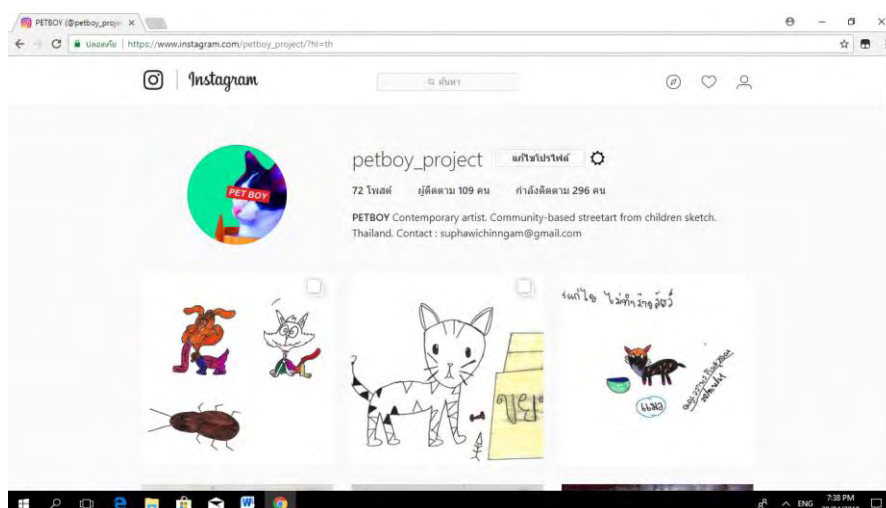
4. การสร้างสรรค์ผลงานและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ

4.1 สื่อออนไลน์

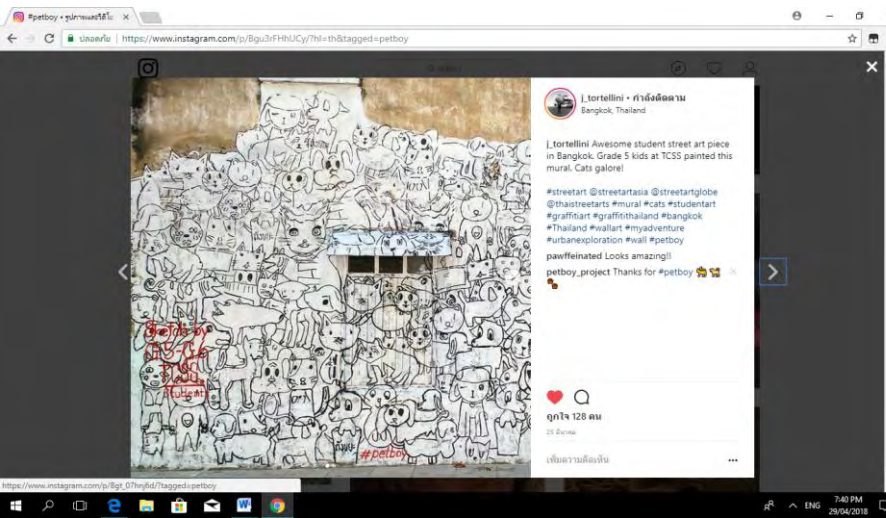
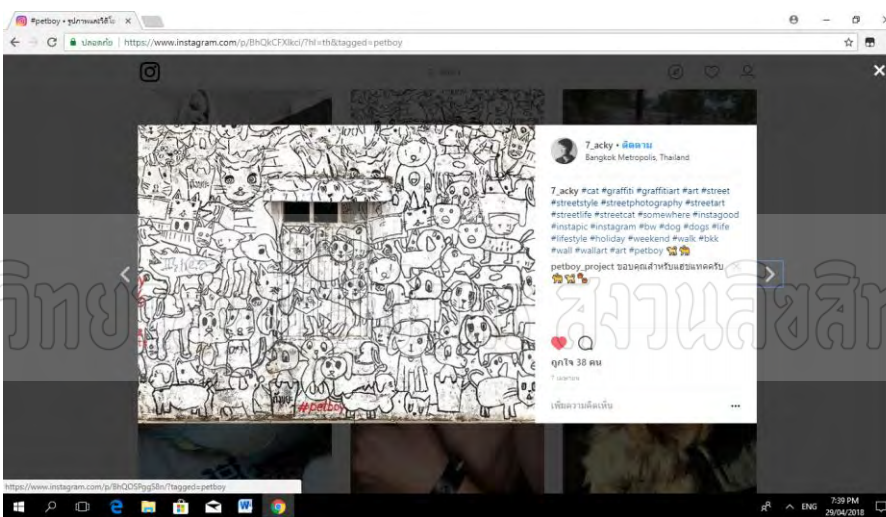
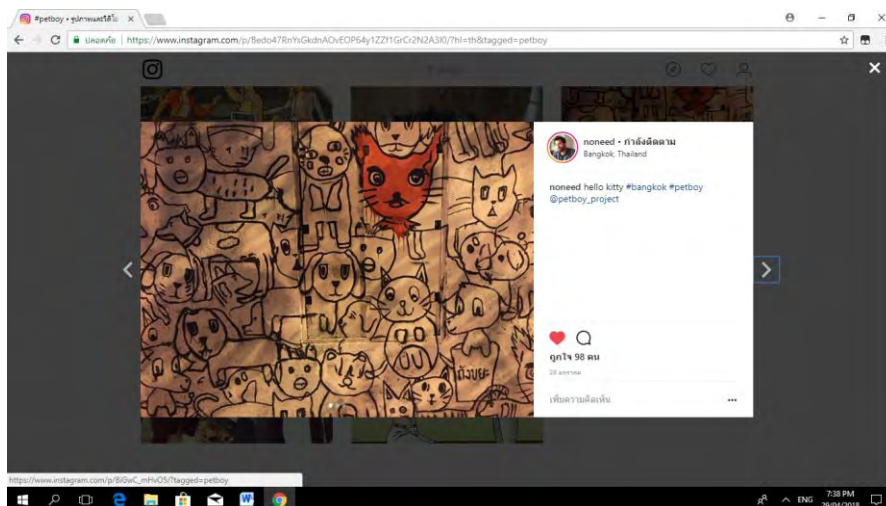
ข้าพเจ้าได้สร้างหน้าเพจไว้สำหรับเป็นช่องทางในการติดต่อ ประชาสัมพันธ์โครงการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเผยแพร่ผลงานต่าง ๆ ของโครงการศิลปนิพนธ์ รวมถึงภาพวาดของเด็ก ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งใน facebook และ Instagram

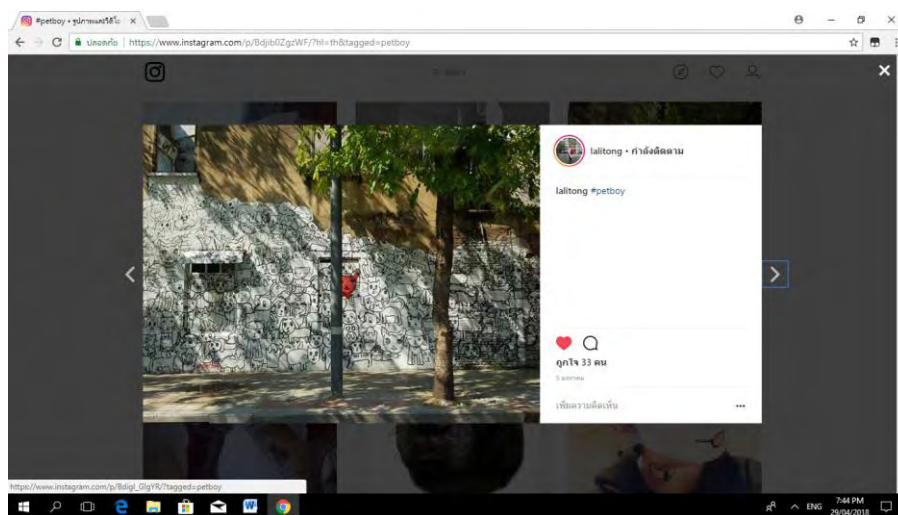
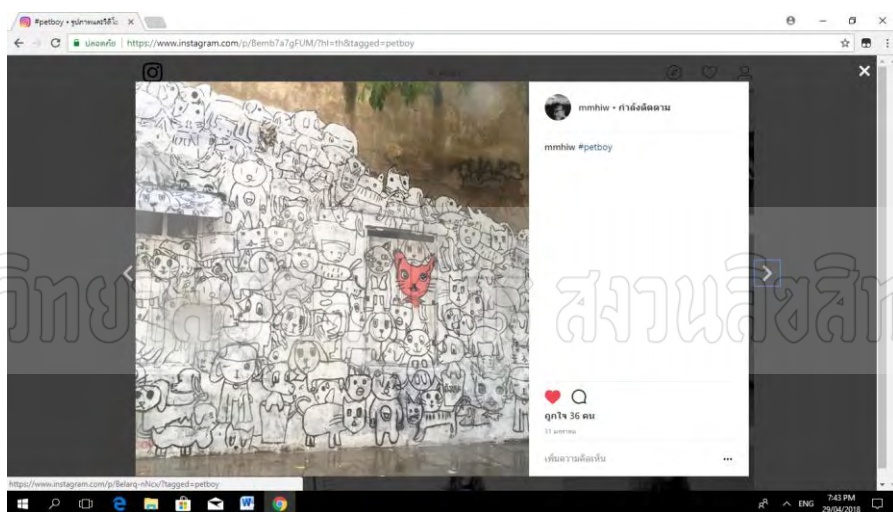
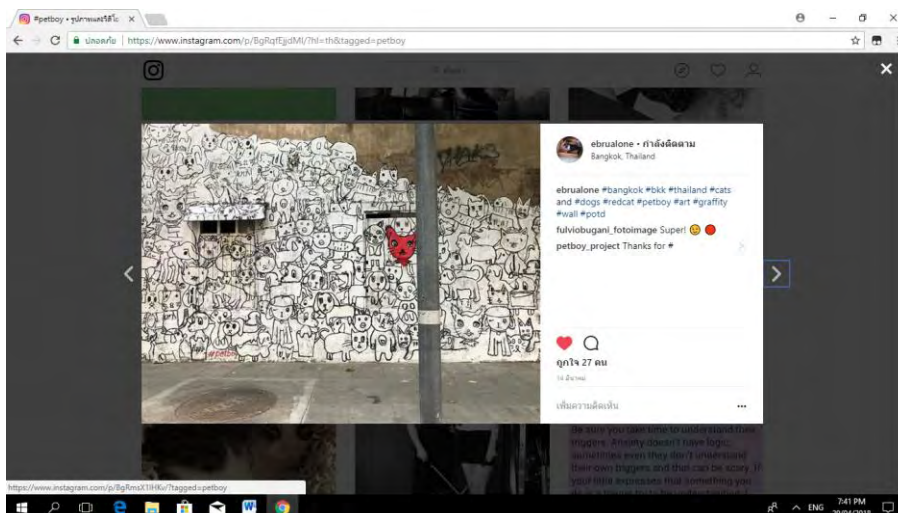
ภาพที่ 44 และ 45 หน้าเพจของโครงการ

ภาพที่ 46 และ 47 หน้าเพจของโครงการ

ภาพที่ 48 49 และ 50 ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสจากประชาชนทั่วไป

ภาพที่ 51 52 และ 53 ภาพผลงานในโครงการ โดยการโพสต์จากประชาชนทั่วไป

4.2 วีดีโอ

ข้าพเจ้าได้บันทึกวีดีโอกิจกรรมทุก ๆ สถานการณ์ของโครงการศิลปนิพนธ์นี้ ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสิ้นสุดโครงการ เพื่อที่จะนำมาเรียบเรียงผ่านกระบวนการตัดต่อวีดีโอ ให้ผู้ที่รับชมได้เข้าใจถึงรายละเอียดต่าง ๆ ที่ผ่านมาของโครงการ โดยนำวีดีโอชิ้นนี้ไปเผยแพร่ทั้งในสื่อออนไลน์ และในนิทรรศการที่จะจัดแสดงในหอศิลป์

ภาพที่ 54 ขั้นตอนการปรับแต่งภาพวีดีโอด้วยโปรแกรม Premiere CS6

บทที่ 4

การวิเคราะห์และพัฒนาผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ชุดนี้ประกอบด้วย กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียน 3 ครั้ง ผลงานภาพวาดจิตรกรรมขนาดใหญ่ในสถานที่จริง จำนวน 3 ชิ้น ผลงานวิดีโอ 1 ชิ้น ซึ่งผลงานที่ได้กล่าวมานั้นเป็นผลงานที่ปฏิบัติกับพื้นที่จริง ร่วมกับผู้ร่วมกิจกรรม ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้นำปัญหาต่างๆ ของการจัดกิจกรรมมาแก้ไขและพัฒนา ดังนี้

1 กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนชั้น P.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน(ครั้งที่ 1)

จากการที่ข้าพเจ้าได้ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนครั้งนี้และได้วิเคราะห์ถึงปัญหาต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม เพื่อนำมาแก้ไขและปรับใช้ให้กิจกรรมครั้งต่อไปดำเนินการอย่างราบรื่น โดยข้าพเจ้าใช้เวลาในการทำกิจกรรมกับผู้ร่วมกิจกรรมมากเกินไป ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมไม่มีสมาธิในการทำกิจกรรมในช่วงท้าย คือการเขียนบรรยายเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาสัตว์จรจัด

1.1 กิจกรรมขยายผลงานครั้งที่ 1

ในส่วนของกายภาพของผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่าคุณภาพนั้นยังไม่ได้สื่อสารให้ผู้รับชมเข้าใจในสาระ หรือแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ เพียงแต่ให้พื้นที่มีความรู้สึกสดใส มีชีวิตชีวาขึ้นมาจากเดิม และในส่วนการปฏิบัติงานในพื้นที่จริงก็จะมีปัญหาที่ข้าพเจ้าไม่อาจจะคาดเดาได้ล่วงหน้าเลย จึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับมือกับปัญหา

2 กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนชั้น G.5 และ G.6 โรงเรียนไทยคริสเตียน(ครั้งที่ 2)

ในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้นำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในกิจกรรมครั้งที่ 1 มาแก้ไข โดยลดระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้กระชับขึ้น เพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมมีสมาธิและร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลที่ออกมาเป็นที่พอใจสำหรับข้าพเจ้า

2.1 กิจกรรมขยายผลงานครั้งที่ 2

ในการทำกิจกรรมขยายผลงานในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานจากเดิมที่นำภาพต้นแบบที่ได้จากนักเรียนมาขยายตามสเกลนั้น ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนสีของผลงานทั้งหมด และให้ผลงานทุกชิ้นมีขนาดเท่าๆกัน โดยตัดบล็อกกระดาษขยายจากภาพต้นแบบ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถร่วมทำกิจกรรมได้อย่างไม่มีข้อจำกัด และตัวของผลงานนั้นก็ยังสามารถสื่อสารให้กับผู้ที่รับชมให้เข้าใจถึงแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการจะแสดงออกผ่านผลงานชิ้นนี้อีกด้วย

3 กิจกรรมวาดภาพร่วมกับนักเรียนชั้น ป.4-6 โรงเรียนวัดสวนพลู (ครั้งที่ 3)

ในการทำกิจกรรมครั้งสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าได้ปรับเอาข้อดีและข้อเสียในการทำกิจกรรมครั้งก่อนๆ มาปรับใช้เพื่อให้กิจกรรมครั้งนี้มีประสิทธิภาพ เกิดการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

3.1 กิจกรรมขยายผลงานครั้งที่ 3

การทำกิจกรรมในครั้งนี้ถึงแม้จะเป็นครั้งสุดท้ายของโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ แต่กลับมีปัญหาในด้านต่างๆ ที่ตัวของข้าพเจ้าเองไม่สามารถควบคุมและแก้ปัญหาได้ เช่น ฝนตกในวันจัดกิจกรรม และมีรถจอดขวางอยู่ในพื้นที่ๆ จะจัดกิจกรรม ถึงข้าพเจ้าไม่สามารถแก้ปัญหาได้ แต่ก็สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกายภาพของผลงานจากเดิมให้สอดคล้องกับพื้นที่ๆ โดยให้พื้นที่ๆเป็นปัญหานั้น เป็นส่วนหนึ่งของผลงานและส่งเสริมแนวความคิดของข้าพเจ้าที่ต้องการจะสื่อสารให้กับผู้ชมทั่วไปได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป

โครงการศิลปนิพนธ์นี้ได้ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ถูกปลูกฝังให้เกิดความรักความเอาใจใส่ต่อสัตว์เลี้ยง และตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการทารุณกรรมสัตว์ ที่มีอยู่ในสังคม ประชาชนทั่วไปได้พบเห็นผลงานจากภาพวาดของนักเรียนที่ถูกขยายลงบนกำแพงในที่สาธารณะ เกิดการกระตุ้นให้มาสนใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารผ่านภาพจิตรกรรมขนาดใหญ่

ข้อเสนอแนะ

สิ่งที่ข้าพเจ้าคาดหวังจากโครงการศิลปนิพนธ์ในอนาคต คือ ให้ประชาชนในสังคมตระหนักถึงปัญหาสัตว์จรจัดมากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม ให้สังคมน่าอยู่ และลดจำนวนของสัตว์จรจัด โดยข้าพเจ้าจะนำข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของทุกคนและปัญหาที่พบเจอมาในระหว่างการทำโครงการศิลปนิพนธ์นี้มาปรับใช้และพัฒนาในผลงานชิ้นต่อไปของข้าพเจ้าผ่านกิจกรรมทางทัศนศิลป์ สำหรับตัวข้าพเจ้านั้นยังคงหวังว่าในอนาคตอันใกล้ ปัญหาเรื่องการทารุณกรรมสัตว์ในทางต่างๆ จะลดน้อยลง จะไม่มีการเบียดเบียนหรือรังแกสัตว์ รวมถึงการนำสัตว์มาเป็นเครื่องมือในการทำมาหากินของมนุษย์ และสุดท้ายอยากให้ทุกฝ่ายนั้นร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง โดยเริ่มจากตัวเราและคนใกล้ตัวก่อน เช่น ผู้ปกครองอบรมบุตรหลาน ปลูกฝังให้เยาวชนนั้นมีคุณธรรมและจริยธรรม รู้ผิดชอบชั่วดีซึ่งก็เป็นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ปลูกฝังให้มีความรักความเมตตาต่อสัตว์โลกและเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เยาวชนนั้นก็เติบโตมาเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพในสังคม สังคมก็จะน่าอยู่ขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

จิตรา วสุวานิช และคนอื่นๆ. การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก เล่มที่ 2. กรุงเทพฯ. สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2524.

ประภาพรรณ สุวรรณสุข และคนอื่นๆ. การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ. สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2524.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-นามสกุล	นายศุภวิชญ์ อินทร์งาม
วันเดือนปีเกิด	12 มีนาคม 2535
ที่อยู่	534/11 ซอยเจริญกรุง 85 แยก 16 ถนนเจริญกรุง แขวงวัดพระยาไกร เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์	090-9496267
E-mail	Supjawichinngam@gmail.com

ประวัติการศึกษา

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

-วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง

-โรงเรียนพุทธจักรวิทยา

-โรงเรียนวัดหัวลำโพง

-โรงเรียนวัดสระแก้ว